

POSTANOWIENIE

Dnia 31 maja 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 31 maja 2019 r.,
sprawy **I. D.**

skazanego z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. i inne
wniosku skazanego z dnia 11 listopada 2018 r.
w przedmiocie wyłączenia sędziego
od rozpoznania wniosku o wznowienie postępowania
na podstawie art. 41a k.p.k.

postanowił:

pozostawić wniosek bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 30 maja 2019 r. w sprawie III KO 74/18 nie uwzględnił wniosku skazanego I. D. zawartego w piśmie z dnia 4 października 2018 r. (k. 395) o wyłączenie sędziego Sądu Najwyższego T. A. od orzekania w sprawie wniosku o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 26 października 2016 r. wydanego w sprawie AKa [...].

Równocześnie z urzędu zauważyć należy, że I. D. po przywołanym piśmie z dnia 4 października 2018 r. sporządził kolejne (z dnia 11 listopada 2018 r. – k. 442) w którym także zawarł wniosek o wyłączenie sędziego Sądu Najwyższego T. A. od orzekania w wyżej wskazanej sprawie. Pismo to wpłynęło do Sądu Najwyższego w dniu 20 listopada 2018 r. Zestawienie treści obydwu tych pism procesowych sporządzonych przez skazanego dowodzi tego, że powołuje się on w nich na takie same okoliczności (faktyczne), które w jego przekonaniu świadczą

o tym, iż sędzia T. A. jako „*iudex suspectus*” powinien być wyłączony od orzekania w przedmiotowej sprawie. W obydwu tych pismach skazany zarzuca sędziemu podejmowanie działań, które – w jego ocenie – mają służyć ukryciu uchybień procesowych, których orzekające w sprawie sądy i sędziowie mieli się dopuścić w sprawie, mającej być przedmiotem wznowienia. Tymczasem faktycznie są to czynności, które sędzia T. A. podejmuje w związku z pełnioną funkcją Przewodniczącego III Wydziału Izby Karnej Sądu Najwyższego i zakresem oraz charakterem powierzonych mu w związku z tym obowiązków.

Uwzględniając powyższe ustalenia Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kolejny wniosek I. D. o wyłączenie sędziego T. A. od orzekania odnośnie przedmiotowego wniosku o wznowienie postępowania, jako oparty na tych samych podstawach faktycznych co wniosek już rozpoznany, należało – stosownie do treści art. 41a k.p.k. - pozostawić bez rozpoznania.

Zauważyć tylko należy, iż ten przywołany przepis – w przypadku zaistnienia określonych w nim warunków (tożsamości podstaw faktycznych składanych przez uprawnionego wniosków o wyłączenie sędziego) – nakazuje taką decyzję, która oznacza niemożność przyjęcia takiego kolejnego wniosku o wyłączenie sędziego do merytorycznego rozpoznania.

Z tych to powodów postanowiono jak wyżej.